

Krystyna Teresa Niżyńska ps. „Zula”, „Kryśka Zakurzona”, urodziła się 9 czerwca 1928 roku, we Lwowie, w rodzinie Leopolda Juliana Niżyńskiego i Heleny Agnieszki z Donhofferów. Przed wojną była uczennicą Szkoły Ćwiczeń przy Państwowym Liceum Pedagogicznym im. Elizy Orzeszkowej w Grodnie.

Podczas okupacji znalazła się w Warszawie, była uczennicą SP nr 68 i tajnych kompletów gimnazjalnych, prowadzonych przy Zgromadzeniu Sióstr Zmartwychwstanek.

Od jesieni 1942 roku była w zastępie „Łosi” 4 Warszawskiej Drużynie Harcerzek „Knieje”, została przeszkolona jako sanitariuszka i kolporterka prasy podziemnej. Podczas Powstania Warszawskiego strzelec Niżyńska była łączniczką – zapewniała komunikację Śródmieściem i Żoliborzem. Na początku września 1944 roku została sanitariuszką w plutonie „Sad” kompanii „Rudy” Batalionu AK „Zośka”. Jej powstańczy pseudonim pochodził od okrzyku po zasypaniu: „Ratujcie tamte, mnie nic nie jest, ja jestem tylko zakurzona!”

Po upadku Górnego Czerniakowa, 24 września, została, wraz z innymi sanitariuszkami, zamordowana przez Niemców na Woli. Jej domniemane prochy spoczęły na Cmentarzu Powstańców Warszawy.

Imię Krystyny Niżyńskiej „Zakurzonej” przyjął Szpital Ginekologiczno-Położniczy przy ul. Inflanckiej w Warszawie, upamiętnia ją tablica w stołecznym kościele pw. Św. Stanisława Kostki.